

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput septimum decimum. Supplementum ad grammaticam

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

CAPUT SEPTIMUMDECIMUM.

In hoc capite, tanquam in appendice, continentur supplementa quaedam haud ab instituto nostro aliena, quae, ut majorem cum studioso lectore iniret gratiam, hic adungere visum est.

Supplementum ad caput I.

Ex MS. Codice Bibl. Bodl. Digby, 63. de computo ecclesiastico. Exaratus est codex à Reginbaldo scriptore de Wigornia circa nonae centuriae initium. Specimina manuum, quas Alfredus R. mutavit in Gallo-Romanam. vide cap. xxii, reg. xvii et xxii.

URSUS. CICI ANNI URSALIS.
Linea xpe tuor. prima e q; constantia an
noy. Adq; secunda tertia cici. q; indicio con
sta. Servabitur numeroy spacty. zcia cbrzoy

Exempliuz qztaonibon scriptio primi
Leteri. notatoru adiohannē papā. dha
cionē parcali. Quia dignata. beatitu
do ustra papae. usqz a luna sē. die

Sinoys cupis. qd sint. spactē sumē
Annoy dñi. qd qd putant. parare
pxviii. deciq; nouis. xl. p. unca. dec.
lx. qd rēmanit. ta parare. pxviii.

Table with 2 columns: Alphābetum Majuscūlum and Alphābetum Minuscūlum. It lists letters a through m in both cases, with some variations in the original script.

Pastorale Gregorii Alfredanum. MS. Hatton. Bibl. Bodl.

DEOS BOC SCEAL TOPIOLORA CEASTRE : -
ALFRED KZMNZ HATED ZUSTAN PAXPENS BYCEP HYR POPDUM LUX
lice ppeondlice. Ide cydan hate dat me comspide opt onze
mynd hpetce piotan in paxon ziond anzel cym. asden zezodecundpa
hada zepopul' cundpa. y hu ze rēlizica qda da paxon zond anzel
cym. ihu da p-ninzay dedone onpald haxdon dāy folcey zode yhyr
axpend ppecum hyp pmedon. yhe asden zehopa ribbe. ze huopa
podo ze huopa onpeald hnan bondey zeholdon. yeac ut huopa

Mburg. sculpt. Univ. Ox.

Supple-

Supplementum ad caput II.

Nota, quod in hujus capitis *reg.* 12. poni debet **ΨΑΤΑ** ante **ΨΑ** in numero plurali. Nam *Marc.* vi, 2. *τῶν* redditur per **ΨΑΤΑ**.

Supplementum ad caput III.

Quaedam substantiva apud *Anglo-Saxones* sunt dubii generis. Nota quod in *reg.* 25. Exempla V. **hΛANDANS** facit gen. plur. in **IVE**: ut, **hΛANDIVE**: Ita conjicio, quia leguntur **EXTIYE** à **EXTNS**: **SNNIYE** à **SNNS**: **ΨΛHKNIYE** à **ΨΛHKNS**: **VINTKAIYE** à **VINTKNS**: Leguntur etiam **ΛIΨIYE** à **ΛIΨA**, & **TNNΨIYE** à **TNNΨS**, quæ forsitan sunt heteroclitæ. Nota etiam quod **hΛANDANS** facit in vocativo singulari **hΛANDAN**: Sed quamvis facit in nominativo plurali **hΛANDANS**; **SNNS** tamen facit **SNNSNS**; & **AGRIANS**, **AGRIAGNS**, *Marc.* xii, 25. & **AGRIAEIS**, *ib.* i, 13.

Notetur insuper, quod prima tria exempla, scilicet, **HIMINS**, **ΓΑΛΛANBEINS**, **HNNS-ΛASTΛΨS**, me iudice, consideranda sunt tanquam unum idemque paradigma ejusdem declinationis, quæ facit genitivum singularem in **IS**, & **ΛIS**; dativum singularem in **A**, & **AI**; nominativum pluralem in **ANS**, **XS**, & **EIS**; dativum pluralem in **AM**, & **IM**; accusativum pluralem in **ANS**, & **INS**:

Exempla genitivorum singularium exeuntium in **ΛIS**; **MAHTAIS**, *Marc.* xiv, 62. **ANL-ΨAIS**, *Luc.* ii, 42. **ANSTAIS**, *ib.* iv, 22. **ANLANNMETAIS**, *Luc.* ix, 51. **ΛEK**, *medicus*, facit **ΛEKEIS**, *Matth.* ix, 12. & pro **ANLΨIS** vel **ANLΨAIS**, occurrit **ANL-ΨNS**, *Job.* vii, 14. Quaedam in genitivo singulari occurrunt syncopen passa: ut, **BANKIS** pro **BANKGIS**, *Luc.* vii, 12. **NAHTS** pro **NAHTIS**, *ib.* ii, 8. **ΨINDANS** pro **ΨIND-ANIS**, *Luc.* i, 5. **ΓABEINS** pro **ΓABEINIS**, vel **ΓABEINIS**, *Marc.* iv, 19.

Exempla dativorum singularium exeuntium in **AI**; **ANSTAI**, *Luc.* ii, 52. **TAIKNAL**, *ib.* ii, 34. **MAHTAI**, *ib.* iv, 14. **ANΨAI**, *ibid.* iii, 16. **A** finale aliquando abjicitur à dativo singulari: ut in **MITA**, **BANKI**, **EKAIV**, pro **MITAIA**, **BANKIA**, **EKAIVA**:

Exempla nominativorum pluralium exeuntium in **XS**, & **EIS**; **ΨINDANSXS**, **VAIKXS**, **BAXXS**, **HNNDXS**, **STAINXS**, **ΨINDXS**, **HAIMXS**, **MAHTEIS**, **BALGEIS**, **EKAVANKHTEIS**:

Exempla dativorum pluralium exeuntium in **IM**; **ΓAKAIM**, **BANKIM**, **VANKTIM**, **SANKTIM**, **EKAVANKHTIM**, **STAIM**, **AHAKIM**, **ALLABKONSTIM**, **ANL-BSNSIM**:

Exempla accusativorum pluralium desinentium in **INS**; **TAIKNINS**, *Job.* vii, 31. **VANH-TINS**, *Luc.* i, 1. **ARMINS**, *ib.* ii, 28. **MAHTINS**, *ib.* iii, 11. **MITXNINS**, *Luc.* v, 22. Sic pro linguæ *Mæso-Gothicæ* genio vocales facile transmutantur in aliis declinationibus: ut in **hΛANDANS** pro **hΛANDANS**, *Marc.* xiv, 46. **hΛANDAM** pro **hΛANDANM**, *Luc.* i, 71. **SANDGANDIN** pro **SANDGANDAN**, *Job.* xv, 21. **ΨIZA**, *ibid.* x, 16. & xviii, 13. ni fallor pro **ΨIZN**:

Appendix exemplorum.

Numerus singularis.

Nom. **ΛAISAKIS**, *magister*.
Gen. **ΛAISAKIS**.
Dat. **ΛAISAKGA**.
Acc. **ΛAISAKI**.
Voc. **ΛAISAKI**.
Abl. **ΛAISAKGA**.

Numerus pluralis.

Nom. **ΛAISAKXS**.
Gen. **ΛAISAKGE**.
Dat. **ΛAISAKGAM**.
Acc. **ΛAISAKGANS**.
Voc. **ΛAISAKXS**.
Abl. **ΛAISAKGAM**.

Declinatur **ΛAISAKIS** ut **SINXNEIS**, excepto dativo & ablativo singulari. **hAIK-ΔEIS**, *pastor*, facit **hAIKAGXS**, *Luc.* ii, 8. & **hAIKAGXNAS**, *v.* 20.

Numerus singularis.

Nom. **IXHANNES**, *Johannes*.
Gen. **IXHANNES**, *Matth.* ix, 14. *Luc.* v, 33. **IXHANNIS**, *Marc.* ii, 18. *Matth.* xi, 12.
Dat. **IXHANNE**, *Matth.* xi, 4. 13. **IXHANNEN**, *Luc.* vii, 18, 22.
Acc. **IXHANNEN**. **IXHANNAN**, *Luc.* ix, 4.

Num. sing.

Num. plur.

Num. sing.

Num. plur.

Nom. MANNA , <i>homo</i> .	Nom. MANS .	Nom. VASTGA , <i>vestis</i> .	Nom. VASTGXS .
Gen. MANS .	Gen. MANNE .	Gen. VASTGXS .	Gen.
Dat. MANN .	Dat. MANNAM .	Dat. VASTGAI .	Dat. VASTGXM .
Acc. MANNAN .	Acc. MANS .	Acc. VASTGAN .	Acc.

Occurrit **MANNA** in dativo singulari.

Gen. & acc. pl. non occurrunt.

Supplementum ad caput IV.

Nota in *reg. 6.* hujus capitis, quod adjectiva non sunt omnia *materialia*, quæ formantur in en: ut docent *miblen, medioxumus, ruþearþepen, euro-australis*, cum multis aliis. Quod animadvertendum est à lectore.

Nota etiam in *reg. 7.* quod *ʒob, mycel, & lýtel* irregulariter comparantur: ut, *ʒob, be-þepe, beþeþ, & þeþeþ; micel, mape, mæþt; lýtel, læþpe, læþt.* Quibus addas, *eaplic, eapþe, eapþeþ.* adverbium tamen regulariter comparatur: ut, *eaplice, eaplicor, eaplicorþ.*

Regula adjectitia.

Adjectiva *Anglo-Saxonica* in *E* definita, in masculino genere, servant eandem terminationem in foeminino, & neutro, & sunt communis generis: ut, *þer, þeor, and þir þye, bic, bæc, & hoc sapiens.* Sic *þelge* est *bic, bæc, & hoc felix.*

Supplementum ad caput V.

Nota in *reg. 6.* quod pronomen *ƿn* significat *o, qui*, *Anglo-Saxonice* *ðu þe.* Et plur. *ƿnzeli, oi, qui*, *Anglo-Saxonice* *þe þe* significat, scilicet *qui* in utroque numero, sed solum quatenus refertur ad secundam personam singularem vel pluralem præcedentem in eadem oratione.

Observetur ad *reg. 9.* quod he pronomen demonstrativum usurpatur quandoque relative, ut articulus vel pronomen demonstrativum *þe*: forma monaþ. hinc *þolc mycel lanuapuy þerum heton, primus mensis, quem magnus populus [Romanus] Januarium Calendarii vocabant. þinter þiþ cealþorþ. lencten þrimigorþ. he þiþ lengeþt ceald. þyems est frigidissima. ver autem, quod diutissime manet frigidum, maxime pruinosum est.* Hoc autem pro more veterum Cimbrorum, & Islandorum, apud quos *hinn* pronomen demonstrativum relative non raro usurpatur.

Nota de pronomine *SILBA* sub *reg. 19.* hujus capitis, quod, quamvis facit accusativum singularem in *AN*, ut videre est *Marc. III, 26. Luc. IV, 23. c. IX, 23. Joh. VIII, 54. c. X, 33. c. XIV, 41.* & alibi, occurrit tamen accusativus singularis terminatus in *A*, *Luc. XIV, 11.* & bis in commate *14. cap. 18.* quod librarii errore factum puto.

Ad notas pag. *XXIV.* *ƿif* est nomen neutrum, ut in omnibus linguis Septentrionalibus, ita speciatim in *Anglo-Saxonica*, ut observatum est ad regulam sextam capitis tertii. Exemplum ideo quod adductum est ad probandam regulam in imo margine datam, ad notam numeralem *5*, ut falsum & plane ineptum rejiciendum est. Quamobrem, quod errori huic suo forte non intenderit auctor, quum opus suum percereret, de eo hinc loci monere candidum lectorem, & veniam ab eo rogare, sui arbitratus est.

Supplementum ad caput VI.

Inter numeralia reponas *þetþinne, bini*, quæ vox occurrit in *Elfrici gramm. Romano-Saxonica.*

Supplementum ad caput VII.

A ƿISAN. esse, formatur, ut ego existimo, præsens tempus modi optativi hoc modo:

Num. sing.	Num. plur.
<i>ƿISAN, sim.</i>	<i>ƿISAIMA.</i>
<i>ƿISAIS.</i>	<i>ƿISAIþ.</i>
<i>ƿISAI.</i>	<i>ƿISAINA.</i>

Nota etiam, quod, ut *κατηρησιν* redditur per *ƿR̅X̅H̅I̅D̅E̅A̅G̅AN*, à *ƿR̅X̅H̅G̅AN*, contra regulam & analogiam grammaticæ: sic *ἐλάσσιν* redditur per *R̅X̅A̅I̅D̅E̅A̅G̅AN*, à *R̅X̅A̅G̅AN* æque irregulariter, *Joh. XVIII, 21.*

Nota denique in *regula 24.* quod pro *FRIGYNDANS* legitur *FRIGYNDAS, Luc. VII, 6.* pro *FIGANDANS, FIGANDAS*; pro *NSVENGANDANS, NSVENANS, Luc. VI, 35.* & pro *BISITANDANS, BISITANDAS, Luc. VII, 17.* Et participia ita syncopata in plurali, ni male auguror, fiunt nomina.

Supplementum ad caput XVII.

XXVI. Adjectivum apud *Anglo-Saxones* absolute positum non raro postulat genitivum: ut, *þarþ þu auht oþþer bi þe þelsum to þecþanne, noscine quid aliud de teipso dicere? þu þor þinum ʒodan þillan þendeþt þ nan þuht unþiþliceþ þe on becuman ne mihte. tu, pro probitate tua, putabas nihil injusti tibi accidere potuisse.*

XXVII. Adjectivum etiam absolute positum substantivum fit: ut, *heopa þæþer hit is. næþ þin. þpæt þaþnar þu þonne heopa þæþerþ, hoc est eorum splendor, non tuus, quid ergo eorum splendore gloriaris? Beheald nu mid hu heþiþne þacentan þyriþer ʒ unþerþþa hi sint ʒebundene, ecce quam*

quam gravi catena insipientia & infortunii vinculi sunt, Boeth. p. 107. *Me þinþ zet mape pundop þ ir þatte dyriþ. 7 unþiþþirney nu þicraþ oþer ealne miþþan capþ, ad hæc magis miror, quod stultitia, & iniustitia regnant per totum terrarum orbem, p. 103.*

XXVIII. In præterito periphraſtico, participium non raro ſequitur formam adjectivorum, cum ſubſtantivo non numero tantum, ſed caſu, & genere conveniens: ut, *þu me hæþþe afþreþþobne, me conſolatus eſt. þu me hæþþe nu þeþeþne 7 oþerþcumenne miþ þinþe þeþeþþirneyþe, eman- daſti, & vicisti me tuis ratiociniis, Boeth. p. 47.*

Observationes generales.

I. **A** finale ab accuſativo ſingulari adjectivorum maſculini generis aliquando per apocopen, euphoniae gratiã, aufertur: * ut in **hAITANAN** pro **hAITANANA**, *Luc. vi, 15.* **þANA** **þVINþAN** pro **þVINþANA**, &c. Hinc forſan **MEINNA**, *Matth. xi, 10.* per errorem ſcri- bae literas tranſponentis ſcriptum erat in argenteo codice pro **MEINAN**. Idem etiam accidit ſubſtantivis in accuſativo ſingulari terminatis in **A**: ut in **SEIMAN**, *Luc. vi, 15.* pro **SEI- MANA**, *Marc. v, 18.*

II. **M**, & **N**, in motione nominum tam ſubſtantivorum quã adjectivorum facile invicem mutantur: ut in **ΓΛΥΝΜΦΙΜ**, *Luc. iv, 15.* **ΓΛΥΝΜΦΙΝ**, *Matth. ix, 35.* Sic leguntur **MANAGAIM**, & **MANAGAIN**; **MEINANA**, & **MEINAMA**; **IM**, & **IN**, *Luc. vi, 13.* *Marc. x, 24.* **MANAGEIN**, & **MANAGEIM**: **AKINSANAAM** pro **AKINSAN- DAN**: **MALTEANN** pro **MALTEANM**; **ΓΛΟΝΚΑΜ**, & **ΓΛΟΝΚΑΝ**; **ALLA- MA**, & **ALLANA**, vide *Job. vii, 23.* *Luc. iii, 7.* & *iv, 11.*

III. **n**, & **nh**, non ſolum verbis, atque adverbis, ut obſervat *Junius* in *Gloſario*, ſed & no- minibus, & pronomibus adjicitur, euphoniae gratiã: ſic legitur **SEIMANN**, *Simona*, ex **SEI- MAN**, & **n**, vel per craſin ex **SEIMANA**, & **n**. inde etiam **SEIMANAN**, *Luc. v, 4.* Sic leguntur **ANHGAAN** pro **ANHGAA**, *ſeditione*; & **ANHGAAH**, pro **ANHGAA**, *ſeditionem*. Quibus adde **SKNAAH**, **þATHH**, **þIZNH**, &c.

Nota etiam, quod ex **nh**, vel **n**, & finali ſyllaba vocis cui adjicitur, aliquando fit ſynære- ſis: ut in **SNMAH**, *Marc. viii, 28.* *Job. vii, 41.* pro **SNMAHH**. **IDAANH** pro **IDA- ANH**, *Luc. vii, 6.* **ANþAKANN** pro **ANþAKANAN**. vide cap. xi, reg. 5. in margine, & cap. v, reg. 32. in margine.

IV. **A**, & **z**, facile mutantur in lingua *Gothica*: ut, **ΓΑΚΑΖΝΑΝΣ**, *Luc. xv, 6.* **ΓΑ- ΚΑΖΝΑΝΣ**, v. 9. **AIþEINAN** pro **AIþEINAN**, *Job. vi, 27.*

V. Occurrunt etiam in *Ulphilana* verſione irregularia nonnulla, & quaſi extravagantia, de quibus ratio vix reddi poteſt, & quae regulas, & præcepta grammatica proſuſ reſpuunt. Sic *εὐ γὰρ εἶ* redditur (regulariter) **IN KILþEIN**, *Luc. i, 31.* **IN KILþZ**, v. 24. & **IN KIL- þAN**, c. ii, 5. *εἰς πῶτον*, **AN AKNSAI**, *Luc. ii, 34.* forſan pro **AN AKNSAI**, vel **AKNSAI**. **IZYAKAIZAS ΓΑΚΑIHTEINS**, pro **IZYAKA**. **HKAINCAI** cum **z**, à **HKAINS**, forſan quia **HKAINS** eſt à **HKAINCAN**. Hæc, & hujusmodi irregularia di- cenda ſunt, niſi potius numeranda quis cenſeat inter errores *librarii*; quorum haud exiguum nu- merum en tibi, lector candide, exhibeo: ut totidem exemplis diſcas nullã curã ſtudioſe præ- veniri poſſe, quo minus in correctiſſimis, & maxime venerabilibus manuſcriptis, perinde ac præ- ſtantiſſimis, & virtutis nomine reverendiſſimis hominibus ſui defectus contingant.

Luc. x, 1. **ANþAKANA** pro **ANþAKANS**: *Luc. x, 2.* **IMMA** pro **IM**: *ib. iv, 27.* **HALAISANA** pro **HALAISANA**: *Marc. viii, 6.* **þIZE** pro **þIZAI**: *ibid. v, 12.* **GI- BIAI** pro **GIBIAI**: *ibid. v, 38.* **VEIHAIM** pro **VEIHAIM**: *Marc. ix, 3.* **GLIT- MNNGANDE** pro **GLITMNNGANANS**: *ib. x, 8.* **AN LEIKAS AIN** pro **AN LEI- KA AINAMMA**: *Luc. x, 6.* **þAMMEI þESINA** pro **þAIMEI þISANAAM**: *Marc. x, 13.* **INA** pro **IMMA**: *Job. x, 14.* **KNNAN** pro **KNNANA**: *Marc. xvi, 7.* **AN INA** pro **ANNNS**; & pro **AN IZVIS**, *Marc. xvi, 7.* *Luc. ix, 26.* **VEIHAME** pro **VEI- HAIZE**: v. 48. **ALLAN** pro **ALLAIM**: *cap. xv, 22.* **SEINAME** pro **SEINAIM**: *Luc. xvii, 6.* **ANdhanseidei** pro **ANdhanseideai**: *Marc. xi, 1.* **þEMIN** pro **þESIN**: *Luc. i, 86.* **ALGNS** pro **ALGANS**: *Marc. xi, 17.* **þAIDEAGINS** pro **þAIDEAGINE**, & **þIDZ** (ut & in *Luc. xix, 46.*) forſan pro **þIDZS**, niſi potius ſit ge- nitivus pluralis à **þIDA**, ſecundum obſervationem in margine ad finem capitis III. ac ſi lege- retur in codice, quem tranſtulit *Ulphilas*, non *οἱ αὐτοὶ*, ſed *οἱ αὐτῶν*. *Marc. ix, 23.* **þNS** pro **þNK**: *ibid. xvi, 1.* **INþISANDAIN** pro **INþISANDAIS**: *cap. xii, 22.* **SA** pro **SZ**: *cap. xv, 1.* **GNAGANDS** pro **GNAGANS**: *Luc. xv, 10.* **AGGILNM** pro **AGGI- LIþE**: *cap. iv, 18.* **FKALHNNþANAS** pro **FKALHNNþANAIM**: v. 40. **SAGN** pro **STAGN**: *Luc. viii, 42.* **ΓΑΛΕIþANTI** pro **ΓΑΛΕIþANAN**: *cap. vii, 35.* **SEI- NAMA** pro **SEINAIM**: *cap. v, 34.* **MAGNA** pro **MAGNN**: v. 17. **HALIMZ** pro **HALIMA**, dat. ſing. vel **HALIME**, gen. plur. *Luc. viii, 29.* **EISAKNA** pro **EISAK- NAIM**: v. 49. **þEIN** pro **þEINA**: *Luc. vi, 26.* **AN SIþANþE** **SEINAI** pro **AN SI- þANþAM** **SEINAIM**: *cap. xv, 23.* **þISAM** pro **þISAIM**: **ΓΑþΛANþHNDAI**, pro **ΓΑþΛANþHNN**. *Marc. xv, 8.*

His, cum paucis aliis, inter legendum observatis, existimavi subinde in aliis quidem fortè latere figuras dictionis, scilicet, *syncopen, epenthesein, apocopen, paragogen, metaplasum, metathefin*, &c. in aliis verò unam figuram constructionis *antiptosin*. Sed cum considerarem istiusmodi figuras rariùs locum habere in solutâ & simplici oratione, ea sphalmata habenda duxi, quæ ex argenteo codice in suum apographum transcripsit clarissimus *Junius*: partim quòd minutias grammaticas nondum excusserat, glossario suo intentus; partim quòd, pro more suo, religio illi erat in tam vetusto & venerabili codice, ne vel unum apicem mutare.

CAPUT DUODEVIGESIMUM.

In quo, institutis quibusdam parallelismis, linguæ Anglo-Saxonica & Mæso-Gothica cum Islandica, sive Scandia-Gothica conferuntur.

ATque hic quidem tantùm non lassato, & suscepto operi finem imponere volenti ecce mihi allata est multum desiderata grammatica *Islandica Runolphi Fomæ*, quam *Hafniâ* petitam pro humanitate sua mihi transmisit reverendus & ornatissimus vir *Joan. Meckenus*, illustrissimo *Georgio, Daniæ & Norvegiæ* principi hæreditario, à sacris domesticis. Avidè perlegi *Islandicæ* linguæ rudimenta, utpote in quibus, & quæ erudirent, & delectarent curiosos lectores me inventurum sperarem. Neque res multum aliter, atque expectavi, evenit. Nam aurea multa & quæ præsertim ostendunt propinquitatem *Anglo-Saxonicae*, & *Mæso-Gothicæ*, cum veteri *Cimbro-Gothicâ* inter legendum se obtulere, quam institutis certis quibusdam parallelismis, sive collationibus, linguarum & antiquitatum arctoarum studiosis non gravabor in peculiari capite ob oculos ponere.

Collatio prima, quæ est articulorum.

L Art. *Anglo-Sax.* Se, reo, þat. Art. *Mæso-Goth.* SA, SR, ψATA. Art. *Islandicus* Sa, su, thad.

Numerus singularis.			Numerus pluralis.		
Nom. Sa.	su.	thad.	Nom. their.	thair.	thaug.
Gen. thefs.	theirrar.	thefs.	Gen. theirra.	theirra.	theirra.
Dat. theim.	theirre.	thui.	Dat. theim.	theim.	theim.
Acc. thann.	tha.	thad.	Acc. thaa.	thar.	thaug.
Abl. theim.	theirre.	thui.	Abl. theim.	theim.	theim.

Docet *Runolphus* articulos *Islandicos* (inter quos enumerat pronomen secundæ personæ, quod præponitur vocativis) ex pronominum promptuario esse sumptos. Nos vero observavimus articulos *Anglo-Sax.* & *Mæso-Goth.* quum demonstrativi, tum relativi pronominis vim, & usum obtinere, & discentibus in idem redit utraque præceptio.

Collatio secunda, quæ est adjectivorum.

II. *Runolphus* in cap. iv. docet apud *Islandos* omnia adjectiva in omni genere bifariam terminari, vel secundum certas quasdam regulas, quas ibi tradit; vel in e, & a, si articulus præponatur. Exempli gratia. Docet dissyllaba, & polysyllaba in ut in fœminino abjicere ut, & in neutro ad terminationem fœmininam adjicere t. sic à *goodur bonus*, fit *good bona*, & *goodt bonum*. à *blydur blandus*, fit *blyd blanda*, & *blydt blandum*. Præmissis vero articulis adjectivum masculinum terminatur in e, fœmininum, & neutrum in a: ut à *blydur*, fit *sa & thu blyde*, *su & thad blyda*. Sic participia in *ande*, sub unâ terminatione omnis generis sunt, sed præeunte articulo terminatio ista mutatur in e, & a: sic ab *elskande*, *hic, hæc, & hoc amans*, fit *sa & thu elskande*, *su & thad elskanda*. His non absimile quid notavimus in regula x. capitis iv. nostræ grammaticæ, ubi observavimus adjectiva & participia *Gothica* emphaticæ, demonstrativè, & vocandi casu posita, terminari, si sint masculini generis, in **A**; si fœminini vel neutrius in **R**; quod etiam in idem ferè redit cum regulâ *Runolphi*, quum neque demonstretur, neque emphaticè quid dicatur sine præmissis articulis, neque quis quem vocare vel invocare potest in *Anglo-Saxonica* non præposito pronomine *ðu*, quod inter articulos numerat Auctor noster.

De comparatione adjectivorum in *Islandicâ* hæc est regula generalis, quod ab adjectivo fœminino in a formatur comparativum & superlativum, illud addito *re*, hoc addito *stur*: ut ab *haala* fit *haalare*, *haalastur*. Quod quàm consonum sit iis, quæ tradidimus in regula vii, & ix, capitis iv. penes lectorem esto judicium.

Porro